

Vtáčí pohľad na sériu audio listov Dr. Petra Davida Betera

Úplný slovenský preklad anglického textu poskytnutého používateľom. Preklad: 4. októbra 2026.

Poznámka k vydaniu: Nasleduje preklad historického textu z roku 1983. Zachováva tvrdenia, hodnotenia a dobovú perspektívu originálu; nejde o ich nezávislé overenie. Výrazy „dnes“, „teraz“ a podobné časové odkazy sa vzťahujú na dobu vzniku originálu. Označenie AUDIO LETTER® sa v preklade uvádza ako „audio list“.

Úvod k sérii AUDIO LETTER® Dr. Petra Davida Betera

Výňatok z referenčného prehľadu audio listov Dr. Betera (AUDIO LETTER® REFERENCE DIGEST).

Copyright © Audio Books Inc., 1983.

Dr. Peter Beter nahrával správy na audiokazetách série AUDIO LETTER od júna 1975 do novembra 1982. Každá nahrávka audio listu trvá približne jednu hodinu. Základný plán vydávania bol raz mesačne, presný dátum vydania v jednotlivých mesiacoch sa však pružne prispôboval udalostiam. Vydávanie audio listov bolo navyše dvakrát dočasne prerušené. Prvá prestávka, od mája do augusta 1977, oddeľovala audio listy č. 24 a 25 a súvisela s akčnou kampanou Dr. Betera a jeho poslucháčov. Druhá prestávka trvala od februára do júna 1980 a oddeľovala čísla 54 a 55. Zapríčinil ju vážny srdcový infarkt, ktorý Dr. Beter utrpel počas nahrávania audio listu č. 54.

Dr. Beter ukončil sériu správ na audiokazetách v novembri 1982 po nahratí audio listu č. 80. Roky bojoval so srdcovými ochoreniami a jeho zdravotný stav sa zhoršoval. Po porade s lekármi sa rozhodol, že nastal čas prestať nahrávať.

Séria audio listov Dr. Betera vznikla z jeho spolupráce s podporovateľmi, ktorí sa o ňom prvýkrát dozvedeli prostredníctvom rozhlasových diskusných relácií v roku 1974. V tom čase bol veľmi žiadaným hosťom takýchto relácií po celej krajine. Väčšinou sa do nich zapájal cez diaľkové telefonické spojenie zo svojho bydliska na predmestí Washingtonu, D. C. Po mnohých rokoch pôsobenia ako veľmi úspešný washingtonský advokát, vládny úradník a medzinárodný právny a finančný poradca sa Dr. Beter v roku 1973 preslávil ako autor bestselleru *The Conspiracy Against the Dollar — Sprisahanie proti doláru*.

V rozhlasových reláciách mal Dr. Beter vo zvyku hovoriť veci, ktoré v danom čase zneli absurdne, no neskôr sa ukázali ako správne. Začiatkom roku 1973 vyhlásil, že viceprezidenta Spira Agnewa koncom leta zachváti náhly škandál, ktorý rýchlo povedie k jeho rezignácii. Agnew bol vtedy na vrchole úspechu a takýto vývoj udalostí sa zdal nepravdepodobný. Napriek tomu sa odohral, presne podľa uvedeného časového plánu. Na jar 1974 Dr. Beter opísal sled udalostí, v dôsledku ktorých škandál Watergate privedie Richarda Nixona k tomu, aby sa stal prvým prezidentom Spojených štátov v dejinách, ktorý odstúpi z funkcie. V tom čase sa zdalo, že Watergate stráca silu a Nixon sa snaží situáciu „ustáť“. Ešte menej uveriteľne pôsobilo, keď Dr. Beter opísal tajnú dohodu, ktorá podľa jeho slov existovala a na základe ktorej mal vtedajší viceprezident Gerald Ford po Nixonovej

rezignácii nominovať Nelsona Rockefellera za svojho nového viceprezidenta. Na jar 1974 sa týmto veciam naozaj ťažko verilo. Ale uskutočnili sa.

Dr. Beter tvrdil, že udalosti tohto druhu, hoci verejnosť šokovali, boli plánované dlho vopred. Hovoril, že o nich vedeli určité spravodajské a dokonca aj obchodné kruhy v Amerike i v zahraničí. Vďaka svojim rozsiahlym kontaktom s týmito kruhmi Dr. Beter zverejňoval to, čo už privilegovaná hrstka ľudí vedela.

Malá skupina súkromných občanov, ktorí boli spočiatku skeptickými poslucháčmi jeho rozhlasových vystúpení, bola čoraz znepokojenejšia, keď videla, ako sa jeho odhalenia znovu a znovu potvrdzujú. Rozhodli sa skúmať veci hlbšie a napokon ho kontaktovali. V septembri 1974 títo podporovatelia Dr. Betera založili spoločnosť Audio Books, Inc., aby mu poskytli cestu na zverejňovanie správ bez cenzúry či odpojenia zo strany tých, ktorí ovládali rozhlasové vysielanie. Po niekoľkých samostatných nahrávkach AUDIO BOOK® sa v roku 1975 začala séria audio listov Dr. Betera.

O Dr. Beterovi

[Poznámka: narodený 21. júna 1921; zomrel 14. marca 1987 (J. V.).]

Dr. Peter Beter — áno, tieto mená sa rýmujú — prvýkrát výraznejšie upútal pozornosť širokej verejnosti v roku 1973 svojou bestsellerovou knihou literatúry faktu *The Conspiracy Against the Dollar* (George Braziller, Inc., New York). Bol to strhujúci príbeh medzinárodných ekonomických intríg a menových manipulácií uskutočňovaných koordinovaným pôsobením nadnárodných korporácií, ktoré získali väčšiu moc než mnohé krajiny, v ktorých pôsobili. Cieľom bolo úmyselne podkopať a napokon zničiť americký dolár ako významný nástroj politického a ekonomického podmaňovania pod zástavou „nového imperializmu“. Dalo sa očakávať stupňovanie nepriaznivých dôsledkov: zrýchľujúca sa ekonomická „stagflácia“ — dnes už bežne používané slovo, ktoré pred rokmi vytvoril Dr. Beter — zhoršovanie finančnej situácie mestských samospráv a vlád jednotlivých štátov, prehlbovanie spoločenských nepokojov, rastúce napätie okolo Panamského prieplavu a ďalšie následky. Udalosti uplynulého desaťročia sa v ohromujúcej miere riadili scenárom, ktorý Dr. Beter odhalil vo svojej knihe.

V septembri 1974 získal Dr. Beter ďalšie označenie: „muž, ktorý otvoril Fort Knox“. V apríli toho istého roku vo výpovedi pred Kongresom obvinil legendárny americký depozitár zlata vo Fort Knox z toho, že z neho boli vyrabované americké menové zlaté rezervy, ktoré tam údajne boli uložené. Bol pripravený predložiť dôkazy a svedkov na podporu svojich obvinení. Neuskutočnilo sa však ani vyšetrovanie veľkou porotou, ani vyšetrovanie Kongresom... a tak Dr. Beter predložil svoju vec priamo verejnosti. Prednáškami, rozhlasovými diskusnými reláciami a zverejňovaním obvinení v bulvárnych novinách *National Tattler* vyvinul na federálnu vládu taký silný tlak, že na utíšenie verejného pobúrenia podnikla úplne bezprecedentný krok. Ministerstvo financií USA zorganizovalo 23. septembra 1974 takzvanú „prehliadku zlata“ pre niekoľko členov Kongresu a sto pozvaných novinárov. Príznačné však bolo, že medzi pozvanými nebol samotný Dr. Beter... ani žiadny iný nezávislý odborník na zlato. Slávna návšteva Fort Knox a následný takzvaný „audit zlata“ vykazovali mnohé nezrovnalosti, ktoré ministerstvo financií nikdy nevysvetlilo.

V audio listoch č. 14 a 15 z júla a augusta 1976 Dr. Beter zverejnil spravodajské informácie, ktoré dostal: Sovietsky zväz rozmiestňuje v teritoriálnych vodách Spojených

štátov podvodné rakety krátkeho doletu ako prípravu na prekvapivý jadrový útok. V čísle 15 uviedol navigačné súradnice 64 rakiet, ktoré podľa neho dovtedy rozmiestnili po celom svete... vyzval poslucháčov, aby tlačili na Zbor náčelníkov štábov a žiadali protiopatrenia... a v podstate vyzval vládu, aby dokázala, že sa mylí. Následný rozruch vyvolaný jeho poslucháčmi po celej krajine otriasol kruhmi americkej vlády, o čom hlavné spravodajské médiá nikdy neinformovali.

V polovici septembra 1976 sa Dr. Beter a jeden jeho spolupracovník viac než hodinu stretli s generálom Georgeom S. Brownom, predsedom Zboru náčelníkov štábov USA, v generálovej kancelárii v Pentagóne. Len o dva týždne skôr dostal Dr. Beter list podpísaný generálom Brownom — s fotokópiami zaslanými znepokojeným občanom po celej krajine — ktorý zdanlivo uvádzal, že jeho obvinenia týkajúce sa sovietskych podvodných rakiet boli prešetrované a označené za nepravdivé. Keď však potom Dr. Beter požiadal o stretnutie s generálom Brownom, aby mu oznámil polohy druhej skupiny 48 novorozmiestnených rakiet, stretnutie mu bezodkladne umožnili. Pentagón potvrdil tlači, že sa stretnutie uskutočnilo*, no túto zvláštnu postupnosť udalostí nikdy nevysvetlil.

*Pozri napríklad Norfolk (Virginia) Ledger-Star, 27. septembra 1976, s. E8, článok G. Bradshawa a J. Kestnera. Alebo Chicago Tribune, 4. decembra 1977, časť 2, „Special Report: Undersea Warfare“ — Osobitná správa: Podmorské vedenie vojny.

Profesijná kvalifikácia: Veci, ktoré Dr. Beter zverejňuje, sú mimoriadne — rovnako mimoriadna je však aj jeho profesijná minulosť predtým, než sa dostal do povedomia verejnosti. V rokoch 1951 až 1961 vykonával všeobecnú advokátsku prax vo Washingtone, D. C. V roku 1952 bol prijatý na zastupovanie pred Odvolacím súdom USA pre vojenské veci a v roku 1964 pred Najvyšším súdom USA. Mnohé jeho prípady boli vedené proti federálnej vláde a všetky vyhral — vrátane prípadu, v ktorom prichytil samotné ministerstvo spravodlivosti USA pri pálení záznamov v snahe zmariť jeho úspech. Výsledný rozsudok vo veci Farley proti USA, 131 C. Cls. 776 (1955), 127 F. Supp. 562, vytvoril nový právny precedens.

V roku 1961 prezident John F. Kennedy vymenoval Dr. Betera za právneho poradcu americkej Export-Import Bank, najväčšej banky vo vlastníctve vlády v západnom svete, kde pôsobil do roku 1967. Po odchode z Ex-Im Bank sa stal medzinárodným finančným a právnym poradcom a zároveň jedným z hlavných iniciátorov rozvoja súkromného medzinárodného podnikania v Zairskej republike. Je členom Judicature Society, Bankers' Club of America, londýnskej Royal Commonwealth Society a United States Naval Institute. Je uvedený v životopisných príručkách, ako sú Who's Who in the East, Blue Book of London a 2000 Men of Achievement (Londýn).

Vtáčí pohľad na sériu AUDIO LETTER® Dr. Betera

Výňatok z referenčného prehľadu audio listov Dr. Betera (AUDIO LETTER® REFERENCE DIGEST).

Copyright © Audio Books Inc., 1983.

Niekoľko všeobecných poznámok

Osemdesiat audiokaziet, ktoré tvoria sériu audio listov Dr. Betera, obsahuje obrovské množstvo informácií. Len jediné vypočutie celej osemdesiatkasetovej súpravy by zabralo čas zodpovedajúci dvom štyridsaťhodinovým pracovným týždňom.

Počas týchto dvoch týždňov by poslucháč videl, ako jedinečným spôsobom ožíva vyše sedem rokov významných aktuálnych udalostí. Videl by pôsobenie neviditeľných síl, ktoré dávajú zmysel správam inak pôsobiacim chaoticky a iracionálne. A dozvedel by sa mnohé prekvapivé súvislosti historického pozadia, ktoré sú málo známe, no zásadné pre pochopenie toho, ako sme sa dostali do dnešnej situácie.

Žiaľ, bolo by to ako piť z požiarnej hadice. Poslucháč by za krátky čas prijal veľa informácií — ale ešte oveľa viac by mu uniklo.

Na opačnom konci stáli predplatelia audio listov Dr. Betera, ktorí mali výhodu, že mohli postupne vnímať každú kazetu v kontexte vtedajších správ. Kazety však vychádzali viac než sedem rokov, od júna 1975 do novembra 1982. Musel by to byť výnimočný intelekt, ktorý by si počas celého tohto obdobia dokázal uchovať v pamäti všetky podstatné podrobnosti zo všetkých kaziet a prepájať ich s každou novou nahrávkou. Dr. Beter sa snažil tento problém zmierniť občasným zhrnutím predchádzajúceho vývoja, základný problém však zostáva. A pri opätovnom prechádzaní série sa aj dlhoročný poslucháč stretáva s podobným problémom „pitia z požiarnej hadice“, aký predstavuje súbor osemdesiatich kaziet.

Tak dlhoročný predplatiteľ, ako aj nový poslucháč potrebujú orientačnú mapu. Práve na to slúži referenčný prehľad audio listov.

V tejto časti „Vtáčí pohľad“ sa pokúsime čo najstručnejšie zhrnúť hlavné poznatky z osemdesiatdielnej série správ. Podrobnosti obmedzíme na minimum s výnimkou príkladov objasňujúcich jednotlivé body. Veríme, že vďaka základným obrysom uvedeným v tejto časti bude jednoduchšie pochopiť všetky podrobnosti v častiach 2 a 3 — nehovoriac o samotných kazetách — a že budú oveľa zmysluplnejšie, než keby sa posudzovali izolovane.

Z dlhodobého hľadiska je najdôležitejšie pochopiť práve tento širší obraz základných síl, ktoré stoja za aktuálnymi udalosťami. Hoci niektoré procesy rozoberané na kazetách už dobehli do konca, sily, ktoré ich vyvolali, pôsobia aj dnes. Pochopenie toho, ako tieto sily viedli k včerajším udalostiam, je kľúčom k rozpoznaniu podstaty nespočetných nových udalostí dneška a zajtrajška.

Politika: Tri súperiace frakcie v boji o svetovú moc

Pred desaťročiami Franklin D. Roosevelt povedal: „V politike sa nikdy nič nestane náhodou. Ak sa niečo stane, môžete sa staviť, že to tak bolo naplánované.“

Ešte o desaťročia skôr Benjamin Disraeli, známy ako britský premiér viktoriánskej éry, napísal: „Svetu vládnu ľudia celkom odlišní od tých, ktorých si predstavuje verejnosť.“

Tieto dve vyjadrenia spolu ilustrujú základný predpoklad, na ktorom stoja všetky nahrávky audio listov Dr. Betera. Podľa tohto predpokladu sú významné udalosti v politike, ekonomike a medzinárodných vzťahoch výsledkom zámerných krokov prevažne neviditeľných mocenských frakcií vo svete. Všetky tieto frakcie sa snažia zväčšovať svoj vplyv nad nami, bežnými obyvateľmi sveta. Každá z nich chce zároveň posilniť vlastnú moc na úkor ostatných mocenských frakcií.

Prebieha teda neustály mocenský zápas obrovských rozmerov, ktorý nepretržite formuje správy, no väčšina ľudí mu málo rozumie — ba ani netuší, že existuje. Ak sa tieto sily nerozpoznajú a nepochopia, aktuálne udalosti sú zo svojej podstaty mätúce bez ohľadu na to, ako usilovne človek sleduje správy. Aj tí najvzdelanejší a najinteligentnejší ľudia tak zostávajú zraniteľní voči manipulácii v prospech tých, ktorí v zákulisí ťahajú za nitky. Naopak, ak tieto prevažne neviditeľné sily poznáme a rozumieme im, významné udalosti sa stávajú omnoho zrozumiteľnejšími a do istej miery dokonca predvídateľnými. Ľudia informovaní o týchto veciach sú oveľa menej zraniteľní a ťažšie ich oklamať zmanipulovanými správami a udalosťami.

Ako jeden z mnohých dramatických príkladov zo série audio listov si vezmime masaker v Jonestowne v Guyane v novembri 1978. Guyanský príbeh bol od začiatku do konca plný anomálií, nezodpovedaných otázok, protichodných vládnych vyjadrení a správ, ktoré do seba celkom nezapadali. Začal sa zavraždením amerického člena Kongresu a sprevádzajúcich novinárov, no po ňom nikdy nenasledovalo vyšetrovanie Kongresom. Obete zomreli na otravu kyanidom, čo je nesmierne bolestivá smrť zanechávajúca tvár skrivenú agóniou, no telá našli usporiadané v úhladných, pokojne pôsobiacich radoch... tvárou nadol. Niekoľko dní po masovom nasadení amerických vojenských tímov, údajne na odstraňovanie následkov, náhle prudko stúpol počet vriec s telami. Narýchlo podávané vysvetlenia hovorcov Pentagónu boli také neuveriteľné, že ich stiahli a nahradili inými verziami. Tieto a mnohé ďalšie zvláštnosti guyanskej udalosti nikdy nevyriešili; jednoducho ich nechali časom vytratiť sa z verejnej pamäti. Pre ľudí, ktorí nepoznajú sily pôsobiace vo svetovom zákulisí, zostane Guyana navždy nevysvetlená... akoby sa také bizarné, významné a desivé udalosti mohli diať celkom bez príčiny.

Kľúčovým chýbajúcim prvkom vo všetkých správach o Guyane bola existencia tajnej sovietskej základne rakiet stredného doletu neďaleko Jonestownu. Dr. Beter o tejto základni verejne informoval pri mnohých príležitostiach viac než štyri roky predtým, než sa Guyana náhle dostala na titulné stránky. Informoval aj o rozpade spolupráce, ktorá predtým existovala medzi skutočnými vládcami Spojených štátov a Sovietskeho zväzu. Práve tieto faktory viedli priamo k jonestownskej tragédii — masovej vražde zinscenovanej ako zásterka na umožnenie tajnej vojenskej akcie proti ruskej raketovej základni. V priebehu niekoľkých dní po tragédiách v Jonestowne audio list Dr. Betera č. 40 zverejnil, čo presne sa stalo a prečo. Na tejto kazete Dr. Beter podrobne odpovedal na otázky, ktoré inak zostávajú nezodpovedané dodnes.

V priebehu osemdesiatich nahrávok audio listov Dr. Beter odhaľuje, že dnes vo svete pôsobia tri hlavné mocenské frakcie:

1. Rockefellerov kartel
2. Bolševicko-sionistická os
3. Noví vládcovia Kremľa

Tieto frakcie ako také existujú približne posledné storočie a ich vzájomné vzťahy sa neustále menili. Ich korene sú však oveľa staršie a možno ich sledovať späť cez mnohé storočia.

Rockefellerov kartel

Rockefellerov kartel je prvou z troch veľkých mocenských frakcií, ktorou sa audio listy Dr. Betera podrobne zaoberajú, a to prinajmenšom z dvoch dôvodov. Po prvé, hoci pôsobí celosvetovo, jeho ústredie je v Spojených štátoch. Po druhé, keď Dr. Beter v roku 1975 začal nahrávať audio listy, bol nesporne najmocnejšou z troch frakcií. Neskôr sa táto situácia dramaticky zmenila.

Rockefellerov kartel dnes zahŕňa niekoľko stoviek najväčších nadnárodných korporácií sveta — veľké ropné spoločnosti, veľké banky a veľkopodniky. Je to nový druh impéria s takým obrovským ekonomickým majetkom, že ho samotné vlády nedokážu účinne kontrolovať. Jeho ústredie je americké, ale jeho perspektíva je globálna a nie je lojálne ani k Spojeným štátom, ani k nijakej inej krajine. Je samostatným impériom.

To, čo dnes predstavuje Rockefellerov kartel, založil pred vyše storočím John D. Rockefeller starší. Pomocou svojich známych bezohľadných obchodných taktík vytvoril trust Standard Oil a na prelome storočí sa stal prvým americkým miliardárom.

Takéto očividne neetické praktiky vyvolali odpor verejnosti, ktorý vyvrcholil rozhodnutím Najvyššieho súdu z roku 1911 o rozpustení trustu Standard Oil. Rockefeller však už vtedy postupoval rafinovanejšie a nachádzal spôsoby, ako zakrývať skutočný rozsah svojho bohatstva a moci, pričom ich ďalej rozširoval. Éra „rozbíjania trustov“ mala len malý trvalý účinok: pomocou nastrčených osôb a ďalších prostriedkov bolo možné zachovať účinnú kontrolu a koordináciu navonok rozdeleného impéria Standard Oil.

Počas dvadsiateho storočia, od prvej svetovej vojny, sa Rockefellerova ekonomická moc čoraz viac premieňala na politickú moc. Tú zasa využívali na ďalšie posilňovanie ekonomickej moci. Napríklad ropa zohrala kľúčovú úlohu vo všetkých významných amerických vojnách tohto storočia a Rockefellerove ropné záujmy z nich bohato profitovali. Táto úloha však bola spravidla zahmlievaná v dobových správach počas každej vojny aj v neskorších historických opisoch. Zatajovanie takýchto kľúčových informácií je príznakom rozširovania Rockefellerovej moci do oblasti žurnalistiky a vzdelávania. Moc je vždy najistejšia, keď zostáva nerozpoznaná, a preto sa vynakladá maximálne úsilie, aby sa informácie o nej nedostali na verejnosť.

Podobne sa od prelomu storočí rozvíjali a zdokonaľovali Rockefellerove „vzťahy s verejnosťou“ na rovnako klamlivé účely. Začalo sa to tým, že John D. Rockefeller starší, známy predovšetkým svojou chamtivosťou, začal meniť svoj obraz rozdávaním desaťcentových mincí ľuďom, ktorých náhodou stretol na ulici. Súčasne začal prispievať na dobročinné účely, vždy s veľkou pompou a publicitou, aby si ako údajný filantrop získal priazeň verejnosti. To viedlo k vzniku nadácií oslobodených od daní. Umožňovali investovať Rockefellerove peniaze do organizácií, ktoré vyzerali dobročinné, no v skutočnosti boli prostriedkami na ďalšie rozširovanie Rockefellerovej moci. Významné nadácie ovládané Rockefellerovcami využívali na premenu amerického života a hodnôt smerom, ktorý robil Ameriku náchylnejšou na ich kontrolu. Zároveň nadácie plnia neoceniteľnú úlohu skrytého prostriedku prepájania rozličných obchodných záujmov, ktoré tvoria Rockefellerov kartel.

John D. Rockefeller starší založil skutočnú dynastiu a odovzdal svoje plány a programy ďalším generáciám, aby v nich pokračovali. John D. Rockefeller mladší rozvíjal program neustáleho rastu moci s osobitným dôrazom na podkopávanie kresťanskej viery, ktorá je historicky základom hlavných amerických ideálov. Ale až Rockefellerova „tretia generácia“ rozšírila a rozvinula kartel na vrchol jeho moci. Zo šiestich členov tretej generácie sestra

Abby a brat Winthrop veľkolepému plánu príliš neholdovali, hoci Winthrop sa stal guvernérom Arkansasu. Ostatní štyria bratia — John D. III., Nelson, Laurance a David — sa však do rozširovania Rockefellerovho impéria pustili s prefíkaným zápalom. Rozdelili si svet na sféry vplyvu; každý sa sústreďoval na vlastné oblasti, no svoje kroky koordinoval s ostatnými. Pracovali ako jeden celok a Dr. Beter o nich na svojich kazetách často hovorí jednoducho ako o „štyroch bratoch Rockefellerovcoch“.

Približne od druhej svetovej vojny držali opraty celosvetového Rockefellerovho impéria práve títo štyria bratia. Vytvorili modernú nadnárodnú korporáciu a po druhej svetovej vojne využívali peniaze amerických daňových poplatníkov pod zámienkou „zahraničnej pomoci“ na budovanie svojho korporátneho impéria po celom svete. Druhá svetová vojna sa viedla o saudskoarabskú ropu a priniesla im bezprecedentný finančný zisk. Rockefellerove ropné spoločnosti získavali saudskú ropu s čistými nákladmi — po spätných zúčtovaniach a rôznych ďalších postupoch — asi päť centov za barel takmer tridsať rokov, až kým to arabské ropné embargo v roku 1973 nezastavilo. Obrovské zisky zo saudskej ropy umožnili bratom Rockefellerovcom skúpiť veľkú časť priemyselnej základne Spojených štátov, Európy a Japonska. Súčasne sa počas povojnových rokov rozširovala a prehlbovala ich moc v Latinskej Amerike, ktorú tam počas druhej svetovej vojny vybudoval Nelson Rockefeller. John D. Rockefeller III. riadil ekonomické ovládnutie veľkej časti čiernej Afriky kartelom: revolúcie vytvorili černošské vlády, ktoré pre nedostatok odborných znalostí museli požiadať Rockefellerove nadnárodné korporácie, aby „spravovali“ ich zdroje. Laurance Rockefeller sa venoval ovládaniu amerického leteckého, kozmického a obranného priemyslu, veľkých leteckých spoločností a manipulovaniu akciového trhu. David, najmladší, no najmocnejší, sa stal hlavnou postavou Rockefellerovho bankového impéria, ktorého chápadlá siahajú do obchodných kruhov po celom svete. Špecializoval sa aj na spravodajské záležitosti, hoci v tejto oblasti pôsobil tiež Nelson.

Po desaťročia štyria bratia Rockefellerovci do značnej miery presadzovali svoju vôľu. Vypracúvali plány, stanovovali harmonogramy a zvyčajne ich uskutočňovali bez problémov. V čase, keď Dr. Beter začal vydávať audio listy, však ich moc začínala vykazovať známky oslabenia. Urobili chyby a niektoré ich harmonogramy sa začínali posúvať. V rokoch 1974 až 1975 im určité plány narušilo čiastočné verejné odhalenie rozsiahlych nezrovnalostí okolo amerických menových zlatých rezerv. Potom sa v rokoch 1976 až 1977 rozpadlo ich dlhoročné tajné spojenectvo s Kremľom, keď ich bývalých spojencov — bolševikov — zvrhla nová vládnuca skupina v Rusku. Štyria bratia urobili chybu, keď bolševikov vyhnaných z Ruska privítali na mocenských pozíciách tu v Spojených štátoch. To začiatkom roku 1979 viedlo k zvrhnutiu štyroch bratov tunajšími bolševikmi. Najskôr John D. Rockefeller III. zomrel pri údajnej automobilovej „nehode“ v júli 1978. Potom bol koncom januára 1979 zavraždený Nelson Rockefeller, čím sa začal plnohodnotný bolševický štátny prevrat v zákulisí.

Rockefellerov kartel dnes už nie je priamo ovládaný rodinou Rockefellerovcov tak ako za štyroch bratov, ale zostáva mocnou silou. Keď Dr. Beter v novembri 1982 ukončoval sériu audio listov, reorganizovaný kartel postupne získaval späť časť stratenej moci v nelútostnom boji proti tunajším bolševikom. ### Bolševicko-sionistická os

V roku 1917, na vrchole prvej svetovej vojny, sa odohrali dve udalosti, ktoré mali formovať veľkú časť dejín dvadsiateho storočia. Jednou bola bolševická revolúcia v Rusku. Druhou Balfourova deklarácia, ktorou britská vláda podporila myšlienku vytvorenia židovskej domoviny v Palestíne.

Bolševizmus aj politická sila známa ako sionizmus majú spoločné, málo známe korene. Obe vytvorili Rothschildove záujmové kruhy, ktorých podpora pred storočím stála aj za závrtným vzostupom Johna D. Rockefellera staršieho k bohatstvu. Bolševizmus a sionizmus majú tiež spoločné historické korene v takzvanom „Kráľovstve Židov“ spred tisíc rokov. Toto kráľovstvo ležalo na území dnešného južného Ruska, medzi Čiernym a Kaspickým morom. Tvoril ho ľud známy ako Chazari, mongolsko-turkického pôvodu, ktorého vládca oficiálne prijal judaizmus ako štátne náboženstvo. Urobil to ako politický manéver, ktorý mal Chazarii umožniť zachovať si politickú nezávislosť od dvoch mocných susedov. Boli to vtedajšie supervelmoci: moslimská ríša kalifov na juhu a kresťanská Byzantská ríša na západe.

Pred oficiálnym prijatím judaizmu boli Chazari krutým a bojovným ľudom. Nezmenilo sa to ani vtedy, keď si osvojili politicky motivované označenie „Židia“. Chazarská ríša siahala ďaleko na sever do oblastí, ktoré sa za kresťanského kniežata Vladimíra stali známymi ako Rusko. Zahŕňala dokonca aj starobylé ruské mesto Kyjev, v ktorom Vladimír vládol.

Chazarská vláda bola krutá a utláčateľská, bez akýchkoľvek vyvažujúcich výhod, ktoré prinášali iné ríše, napríklad ochrany pred vonkajšími mocnosťami alebo civilizačného pokroku. Napokon sa kresťanské sily Ruska kniežata Vladimíra a Byzancie spojili, aby napadli takzvané chazarské „Kráľovstvo Židov“ a úplne ho zničili. Chazarských „Židov“ vyhnali z ich domoviny medzi morami, mnohých do východnej Európy. Tam sa do istej miery zmiešali so Židmi diaspóry z Palestíny, no niesli si osobité dedičstvo. Bolo to dedičstvo hlbokej nenávisti ku kresťanstvu všeobecne a k ruským kresťanom osobitne.

Po celé stáročia sa sen „chazarských Židov“ o znovuzískaní stratenej ríše odovzdával z generácie na generáciu. Tento sen sa rozvinul do dvoch vetiev. Jedna zdôrazňovala obnovenie moci nad Ruskom a vykryštalizovala do bolševizmu. Druhá, zdôrazňujúca starú, falošne náboženskú koncepciu „Kráľovstva Židov“, sa objavila ako politická sila známa pod názvom sionizmus. Obe smerujú k svetovej moci. Obe sú rovnako bezohľadné a bez úcty k ľudskému životu. Líšia sa len geografickým zameraním a niektorými taktikami. Vďaka spoločným koreňom a spoločným základným cieľom bolševici a sionisti úzko spolupracujú.

Keď bol v roku 1917 bolševizmus zavedený do kresťanského Ruska, stalo sa to s pomocou Rockefellerovho kartelu. Odvtedy existovalo skryté spojenectvo medzi tými, ktorí zo zákulisia ovládali americkú politiku — Rockefellerovým kartelom — a tými, ktorí riadili Sovietsky zväz — bolševikmi. Rockefellerove záujmové kruhy okolo Standard Oil získali v roku 1926 kontrolu nad predajom ropy z obrovských ruských ropných polí v Baku. V priebehu rokov kartel zabezpečoval bolševickému režimu v Rusku všetku potrebnú podporu na udržanie pri moci.

Spojené štáty a Sovietsky zväz predstierali, že sú v konflikte, no v skutočnosti sa podieľali na kliešťovom manévri s cieľom pohltiť celý svet. Predstierané nepriateľstvo medzi Washingtonom a Moskvou bolo zinscenované na polarizáciu sveta a zoradenie národov do dvoch táborov ovládaných týmito supervelmocami. Tí, ktorí sa rozhodli zostať nezávislí od Spojených štátov aj Sovietskeho zväzu — takzvaný „tretí svet“ — sa stali terčom lokálnych vojen a revolúcií, ktoré ich mali jedného po druhom prinútiť k poslušnosti. Dlhodobým cieľom medzitým bolo — slovami tajnej smernice Bieleho domu — „zmeniť život v Spojených štátoch tak, aby sa dal bez problémov zlúčiť so životom v Sovietskom zväze“. Takto sa mala napokon dosiahnuť všemocná „jedna svetová“ vláda. Malo ísť o naplnenie „záväzku“, ktorý začiatkom dvadsiateho storočia prijali Carnegieho nadácia pre medzinárodný mier a spriaznené nadácie v Rockefellerovej sfére.

Na „zlúčenie“ amerického života so vzorcom sovietskeho života pod bolševikmi bolo zrejmé, že kvalita amerického života sa bude musieť výrazne znížiť. Vyžadovalo si to nenápadný posun amerického politického systému smerom k diktatúre. Vyžadovalo si to oslabenie amerického finančného a menového systému. A na uskutočnenie požadovaných radikálnych zmien to znamenalo vojny, v ktorých sa Spojené štáty starostlivo vmanévrujú do prehrávajúcej pozície. Prvou americkou vojnou bez možnosti víťazstva bola kórejská vojna. O desaťročie neskôr sa Amerika zaplietla do prehrávanej vietnamskej vojny, ktorá sa umelo predlžovala a v ktorej Biely dom vetoval všetky možnosti vojenského víťazstva.

Poslednou vojnou mala byť starostlivo naprogramovaná „Prvá jadrová vojna“, vedená predovšetkým na americkom území medzi Spojenými štátmi a Sovietskym zväzom. Plány predpokladali jej vypuknutie koncom sedemdesiatych rokov, ale vývoj v Rusku to zmenil. Bolševici, ktorí od roku 1917 riadili Kremľ, sa stali terčom desaťročia trvajúcej kampane za ich zvrhnutie, vedenej húževnatou sektou pôvodných ruských kresťanov. Od roku 1953, keď zomrel Stalin, začala moc tejto skupiny v určitých oblastiach prevažovať nad mocou bolševikov. To bolo dôvodom následnej slávnej „destalinizačnej“ kampane Nikitu Chruščova. V polovici sedemdesiatych rokov táto protibolševická sekta napokon dosiahla takú moc, že úplne zvrhla a vyhnala zostávajúcich bolševikov z Kremľa. Nasledovala veľká vlna vyhánania bolševikov z mocenských pozícií v Rusku, ktorú západná tlač vykresľovala ako emigráciu.

Keď bolševici strácali kontrolu nad Ruskom, takzvané détente — uvoľňovanie napätia — sa dostalo do ťažkostí. Rockefellerovsko-sovietske spojenectvo bolo na sovietskej strane založené na bolševickej kontrole; keď sa skončila, skončilo sa aj tajné spojenectvo. Narušila ho dodnes utajená kríza podvodných rakiet z roku 1976 a o rok neskôr ho úplne rozbila rovnako utajená bitka žatevného Mesiaca vo vesmíre.

V tej chvíli štyria bratia Rockefellerovci urobili osudnú chybu. Keďže ich bývalými tajnými spojencami v Sovietskom zväze boli bolševici, privítali bolševikov vyhnaných z Ruska na mocenských pozíciách tu v Spojených štátoch. Usudzovali, že vyhnaní bolševici budú poznať slabiny novej skupiny, ktorá prevzala Kremľ, a pomôžu kartelu vysporiadať sa s ňou.

Bratia Rockefellerovci zabudli na to, že bolševici nie sú schopní deliť sa o moc s nikým. Navyše sú štátnymi socialistami, ktorí sa usilujú sústrediť všetku moc do rúk niekoľkých ľudí — seba samých — prostredníctvom vlády. Rockefellerov kartel naproti tomu predstavuje korporátny socializmus: sústredenie moci do rúk niekoľkých ľudí prostredníctvom korporácií s minimálnym zasahovaním vlády. Obe strany sledujú rovnaký cieľ, ale diametrálne odlišnými prostriedkami. V tej istej spoločnosti nemôžu koexistovať.

Len čo bolševici získali mocenské pozície tu v Spojených štátoch, začali ich využívať na zvrhnutie štyroch bratov Rockefellerovcov. Do polovice roku 1978 bolševický vplyv v Pentagóne spôsoboval radikálny posun americkej strategickej politiky k jadrovému prvému úderu. Medzitým v júli 1978 zomrel John D. Rockefeller III., čím sa oslabila dovtedajšia jednotná štvorica bratov. V novembri 1978 sa odohral guyanský masaker ako súčasť vojenskej operácie zosnovanej bolševikmi v Pentagóne a s rozhodujúcou účasťou izraelských príslušníkov kománd. Potom sa v januári 1979 vraždou Nelsona Rockefellera začal otvorený bolševický pokus uchvátiť moc.

Počas prvých mesiacov roku 1979 tunajší bolševici rozbili Rockefellerovu moc nad vládou Spojených štátov. Zásah ruskej KGB im však zabránil dosiahnuť úplný úspech v pokuse o

prevzatie kontroly. Noví vládcovia Kremľa vedeli, že úplné prevzatie moci tunajšími bolševikmi by rýchlo viedlo k jadrovej vojne, a konali, aby tomu zabránili. Napriek tomu zostala bolševická kontrola nad Pentagónom silná od začiatku roku 1979 až po ukončenie série audio listov koncom roku 1982.

Vo vláde Spojených štátov prebieha nelútostný mocenský zápas medzi dnes už pevne usadenými bolševikmi a Rockefellerovým kartelom, ktorý sa snaží získať späť svoju bývalú moc. Okrem toho kartel a nový Kremel' začiatkom roku 1982 uzavreli novú, obmedzenú dohodu o vzájomných protislužbách proti bolševikom. Kartel a Kremel' si ešte majú medzi sebou vyrovnáť niektoré účty, no obaja sú smrteľnými nepriateľmi bolševikov. Aby ich zničili, dohodli sa na spolupráci v určitých oblastiach.

Jedným z hlavných cieľov bolševikov tu v Spojených štátoch je úmyselne vyvolaná jadrová vojna, ktorou by rozdrvili Rusko, ktoré ich zvrhlo. Na ceste k tejto vojne má zásadný význam Blízky východ. V tejto oblasti sa tunajší bolševici spoliehajú na svojich blízkych spojencov, sionistov, aby pripravili pôdu pre vojnu.

Tak ako väčšina Američanov nepozná bolševizovaný charakter svojej vlády, ani väčšina izraelských občanov nepozná skutočné ciele svojej sionistickej vlády. Američania aj Izraelčania si nad krokmi svojich vlád lámu hlavu so znepokojením a rozpakmi. Obe vlády síce neustále hovoria o mieri, ale systematicky zvyšujú nebezpečenstvo vojny.

Radikálny sionistický režim, ktorý je v Izraeli pri moci od roku 1977, vedú muži, ktorí boli v štyridsiatych rokoch teroristami. Dnes ako vodcovia tretej najsilnejšej vojenskej mocnosti sveta pokračujú v terorizme, ale vo väčšom rozsahu. Ich doktrínou je vojenský terorizmus, ktorého zámerom je úmyselne vyvolávať nové a širšie konflikty, pričom mapa Izraela sa neustále rozrastá. Krajina, ktorá sa dnes nazýva „Izrael“, sa len málo podobá sľubom malej, ale hlasnej sionistickej menšiny, ktorá v roku 1917 presadila Balfourovu deklaráciu. Pokojné, bezpečné útočisko pre utláčaných Židov neexistuje. Namiesto toho sa v krvavých dejinách sionistického Izraela naplnili vážne varovania, ktoré v roku 1919 zverejnila celá plejáda významných amerických Židov odmietajúcich sionizmus.

Noví vládcovia Kremľa

Dr. Beter koncom roku 1977 prvýkrát odhalil, že najvyššiu moc v Sovietskom zväze prevzala nová, nebolševická vládnuca skupina. Na jeseň 1978 venoval celý audio list č. 38 osobitnej správe o Rusku a jeho nových vládcoch.

Pre ľudí, ktorých obraz Ruska závisí od vyhlásení vlády Spojených štátov, bývajú správy Dr. Betera o novom Kremli výrazným šokom. Na rozdiel od nedávno zvrhnutých ateistických, satanských bolševikov patria noví najvyšší vládcovia Ruska k sekte pôvodných ruských kresťanov. Táto sekta existuje najmenej dve storočia a v určitých obdobiach mala značný vplyv na cárov.

Dr. Beter varuje svojich poslucháčov, aby nepredpokladali, že noví vládcovia Kremľa sa na všetko pozerajú rovnako ako západní kresťania. Poukazuje napríklad na to, že vytlačiť bolševikov z najvyššej moci v Rusku si vyžiadalo trpezlivú a namáhavú šesťdesiatročnú kampaň. Táto skúsenosť im zanechala veľmi jednoznačné a živé predstavy o tom, čo funguje a čo nefunguje pri zaobchádzaní s ľuďmi, ako sú bolševici a sionisti. Vedia aj to, že rýchla, radikálna zmena akéhokoľvek druhu otvára dvere revolúcii — a tam, kde je revolúcia, budú bolševicko-sionistickí agenti pripravení ju využiť. V Rusku zavádzajú liberalizačné zmeny postupne, krok za krokom. Keďže sa dostali tak ďaleko, snažia sa

nepostupovať príliš rýchlo a neriskovať tým, že sa všetko zmarí.

Napriek tomu sa dejú viditeľné zmeny. Začiatkom roku 1979 sa uskutočnila prvá legálna dodávka Biblií do Ruska od bolševickej revolúcie. Na Veľkú noc toho roku zaznel v Rusku Händelov Mesiáš prvýkrát od bolševickej revolúcie — a nie na nejakom odľahlom mieste, ale na Moskovskom konzervatóriu. Po celom Sovietskom zväze sa jeden po druhom znovu otvárajú kostoly a sú plné, ako svetu povedal Dr. Billy Graham po návrate z moskovskej náboženskej konferencie v máji 1982.

Za to, čo Dr. Graham povedal o svojich náboženských skúsenostiach v Rusku, sa tu v Spojených štátoch stretol s nepriateľským prijatím. Satanskí bolševici, ktorí dnes dominujú vládne Spojených štátov, robia všetko, čo je v ich silách, aby vykreslili Rusko ako nepriateľa hodného nenávisti. Všetko, čo tento obraz narúša, sa potláča. Tunajší bolševici totiž chcú, aby Amerika raz išla do vojny proti Rusku.

Ekonomika: Ľuďmi spôsobené príčiny celosvetovej ekonomickej katastrofy

Pred stáročiami Mayer Amschel Rothschild, zakladateľ Rothschildovej dynastie, povedal: „Dajte mi moc vydávať peniaze národa a je mi jedno, kto píše zákony.“

Peniaze sú nevyhnutnou súčasťou napredovania samotnej civilizácie. Ako uchovávateľ hodnoty a prostriedok výmeny sú oveľa pohodlnejšie a pružnejšie než akýkoľvek systém výmenného obchodu, ktorý je jedinou alternatívou. Peniaze uľahčujú delbu práce, špecializáciu jednotlivcov podľa ich schopností a organizovanie ľudskej činnosti do zložitých štruktúr potrebných pre pokrok prakticky vo všetkých oblastiach snaženia. Pomáhajú dokonca umožňovať úspory z rozsahu a ďalšie zefektívnenia, ktoré zvyšujú ľudskú produktivitu výrazne nad úroveň potrebnú na samotné prežitie. Vďaka tomu môže spoločnosť podporovať umenie a ďalší kultúrny rozvoj, ktorými sa civilizácia stáva kultivovanejšou a bohatšou.

Stručne povedané, peniaze sú ekonomickým spojivom, ktoré drží spoločnosť pohromade. Ak sú poctivé, stabilné a nemanipulované, zohrávajú neutrálnu úlohu, ktorá je rovnako prospešná všetkým členom spoločnosti. Usilovnou prácou môže človek napríklad zarobiť viac, než okamžite potrebuje na zaplatenie toho, čo kupuje od druhých. Prebytok môže odložiť a neskôr ho podľa potreby použiť na mimoriadny výdavok, kúpu niečoho osobitného alebo na odchod z práce a život z plodov predchádzajúcej práce. Zarobené peniaze odrážajú prácu, ktorú spoločnosť oceňuje a za ktorú človek dostáva zaplatené.

Práve úloha peňazí ako spoločného ekonomického menovateľa spoločnosti z nich v nesprávnych rukách robí nástroj nesmiernej — satanskej — moci. Ten, kto vydáva peniaze národa, dokáže z ničoho vytvoriť to, čo my ostatní musíme zarobiť poctivou prácou. Emitent peňazí tak získava neporovnateľnú moc nad inými jednotlivcami, pretože jediným ťahom pera môže urobiť bohatými tých, ktorí mu pomáhajú presadzovať jeho podvodné plány. V každej spoločnosti je vždy viac než dosť ľudí ochotných dať sa takto pohodlne skorumpovať a práve im sa pomáha dostať na vládne mocenské pozície. To mal Rothschild na mysli, keď povedal: „Je mi jedno, kto píše zákony.“ Moc vydávať peniaze je mocou formovať vládu podľa vlastných cieľov.

Ak má niekto moc vydávať peniaze národa, má aj moc meniť ich hodnotu. Tým mení meradlo každej jednotlivkej ekonomickej transakcie v spoločnosti a môže okradnúť celú spoločnosť naraz. Človek, ktorý si odkladá prebytočné plody svojej práce vo forme peňazí,

je okradnutý, ak tieto peniaze v čase neskoršieho použitia už nemajú rovnakú hodnotu. Práve to sa dnes, samozrejme, deje v Spojených štátoch; nazýva sa to inflácia.

V čase americkej revolúcie už bola Rothschildova finančná moc v Európe, a najmä v Británii, veľká. Kolková daň a ďalšie represívne opatrenia, ktoré pomohli rozpútať revolúciu, niesli podpis kráľa Juraja, ale pochádzali z domu Rothschildovcov. Revolúcia oslobodila bývalé kolónie od Rothschildovej kontroly nad peniazmi.

Tvorcovia Ústavy Spojených štátov dobre chápali zlo skorumpovaných, súkromne vydávaných peňazí. Preto odmietali pripustiť vytvorenie akéhokoľvek druhu centrálnej banky v súkromnom vlastníctve. Namiesto toho dali Kongresu Spojených štátov ústavnú povinnosť vydávať a regulovať peniaze národa. Vychádzali z predstavy, že keďže Kongres zastupuje všetkých ľudí, jeho kontrola nad peniazmi by mala byť najspravodlivejším a najrovnoprávnejším možným systémom.

Odvtedy až do začiatku dvadsiateho storočia sa Rothschildove záujmové kruhy opakovane pokúšali priamo alebo nepriamo obnoviť svoju stratenú moc nad peniazmi tu v Amerike. Jedným príkladom bola Bank of the United States, ktorej povolenie na činnosť prezident Andrew Jackson v roku 1832 zrušil. Podobne sa občianska vojna netýkala len otroctva a práv jednotlivých štátov, ale zahŕňala aj významný zápas o vydávanie peňazí. Pokus však opäť zlyhal, čiastočne vďaka zásahu ruského námorníctva v rozhodujúcom období vojny, ktorý zabránil Británii a Francúzsku rozkúskovať vojnou zmietané Spojené štáty.

Za tento krok Rothschildove záujmové kruhy určili Rusko na zničenie. Rozhodli sa tiež, že najlepšou cestou k znovuzískaniu kontroly nad americkými peniazmi bude postup zvnútra. Na tento účel Rothschildovci podporili niekoľko sľubných skupín v Spojených štátoch a dali tak vzniknúť ére „lúpežných barónov“. Z tejto skupiny sa čoskoro na vrchol dostali Rockefellerovci. V roku 1913 Rothschildovci napokon videli vytvorenie toho, o čo v Spojených štátoch usilovali: súkromného systému centrálneho bankovníctva nazvaného Federálny rezervný systém. Išlo o spoločný podnik s veľmi výraznou účasťou — v skutočnosti vedúcou úlohou — čoraz mocnejších Rockefellerových záujmových kruhov. Rothschildovci však aspoň konečne znovu získali oporný bod na kontrolu americkej meny. V roku 1917 dosiahli aj svoj druhý cieľ, zničenie kresťanského Ruska prostredníctvom bolševickej revolúcie. Tak ako pri Federálnom rezervnom systéme, základná koncepcia vychádzala od Rothschildovcov... ale úspech plánu zabezpečila Rockefellerova sila. Rockefellerov kartel začínal ako Rothschildov chránenec, no už vtedy sa dostal na úroveň partnera. V nasledujúcich desaťročiach — najmä po druhej svetovej vojne — sa Rockefellerovci dostali dopredu a zatienili Rothschildovu moc na svetovej scéne. Táto situácia pretrvávala do konca sedemdesiatych rokov. Teraz, po páde rodinnej Rockefellerovej dynastie, je rovnováha medzi Rockefellerovou a Rothschildovou frakciou premenlivá a obe bojujú o obnovenie prevahy.

Federálny rezervný systém bol verejnosti predstavený ako recept na väčšiu ekonomickú stabilitu. Záznamy však ukazujú, že krach akciového trhu v roku 1929 a následnú veľkú hospodársku krízu do veľkej miery vyvolali zámerné kroky Federálneho rezervného systému. Veľký rastový akciový trh dvadsiatych rokov sa rozbehol a takmer desaťrocie udržiaval prostredníctvom ľahko dostupných úverov. V roku 1929 stál závratne vysoký akciový trh na obrovskom, vratkom základe úverov — teda dlhov. Rada Federálneho rezervného systému potom tento základ v priebehu niekoľkých mesiacov zničila prudkým obmedzením úverov. Uvádzaná zámienka mala znieť dobre: zásah proti škodlivej špekulácii. Skutočným a predvídateľným účinkom však bolo, že masy investorov zrazu

nedokázali pokryť svoje nákupy akcií na úver, na takzvanú „maržu“, a museli predávať akcie, aby získali hotovosť. Takto spustený výpredaj sa sám posilňoval, zatiaľ čo Rada Federálneho rezervného systému neurobila nič na zastavenie prepadu. Akciový trh sa zrútil.

Po spustení ekonomickej katastrofy Rada Federálneho rezervného systému čoskoro zabezpečila, aby prerástla do plnohodnotnej hospodárskej depresie. Nespôsobil to samotný krach akciového trhu, ale následné zlyhanie amerického bankového systému. Jedným z kľúčových účelov Federálneho rezervného systému má byť zachovanie bankovej stability, okrem iného zásahom v úlohe veriteľa poslednej inštancie, ktorý zabráni šíreniu lokálneho bankového problému. Začiatkom tridsiatych rokov však skrachovala vtedy významná newyorská banka United States Bank, pričom Federálny rezervný systém vytrvalo odmietal pohnúť čo len prstom, aby tomu zabránil. Vyvolalo to reťazovú reakciu, ktorá stiahla ďalšie banky, tie zasa ďalšie a tak ďalej. Federálny rezervný systém tento proces ani zďaleka nezastavil; spustil ho a nezasahoval ani počas jeho priebehu. To uvrhlo Ameriku a potom celý svet do veľkej hospodárskej krízy tridsiatych rokov.

Pre väčšinu ľudí je hospodárska depresia úplnou katastrofou. Ťažko si predstaviť, že by z nej mohol niekto profitovať, nieto ju úmyselne vyvolať. Pre tých, ktorí ovládajú peniaze, a ich bohatých spojencov však veľká hospodárska kríza poskytla obrovské príležitosti na zvýšenie bohatstva a moci. Keďže vedeli, čo príde, dokázali sa vyhnúť drvivým finančným stratám, ktoré postihli ostatných. Potom, v najhlbšej fáze krízy, mohli skupovať podniky, nehnuteľnosti a ďalší majetok za zlomok hodnoty. Keď sa hospodárstvo neskôr oživilo, tento majetok znovu získal hodnotu a novým vlastníkom priniesol obrovské zisky.

Ironicky, tým, že ovládajúci peňazí využili svoju kontrolu na uvrhnutie americkej ekonomiky do katastrofy, pripravili pôdu na ešte väčšie rozšírenie svojej právomoci nad americkým menovým systémom. Keď prezident Franklin D. Roosevelt v roku 1933 nastúpil do funkcie, spustil sériu rozsiahlych krokov, ktoré sa začali vyhlásením bankových prázdnin. Spojené štáty opustili zlatý štandard. Američania museli odovzdať všetky svoje zlaté mince. Vlastníctvo amerického zlata potom odovzdali — ako dar! — Federálnemu rezervnému systému. Ten však zbavili potreby vynakladať čas a peniaze na starostlivosť o zlato, ktoré teraz vlastnil, pretože jeho fyzickým správcom sa stalo ministerstvo financií USA.

Federálny rezervný systém získal väčšiu voľnosť než kedykoľvek predtým zasahovať do americkej ekonomiky tlačením papierových peňazí a kontrolou úverov. Táto voľnosť počas rokov postupne rástla spolu so znižovaním zlatého krytia dolára. V roku 1968 prezident Johnson podpísal zákon, ktorý odstránil poslednú požiadavku na 25-percentné zlaté krytie dolára. V roku 1971 prezident Nixon zatvoril medzinárodné „zlaté okno“ a ukončil vyrovnávanie medzinárodných dlhov zlatom. Americký dolár sa tým stal len kusom papiera, úplne oddeleným od zlata či čohokoľvek iného s vnútornou hodnotou. Pre ovládateľov peňazí je to ideálna situácia, priam stvorená na manipuláciu, ktorou sa obohacujú na úkor všetkých ostatných. Keďže dolár je od roku 1944 celosvetovou rezervnou menou, znamená to, že manipulácia dolára prebiehajúca v USA poškodzuje každého človeka na Zemi.

Od roku 1971 je inflácia v Spojených štátoch, a teda aj na celom svete, čoraz väčším problémom. Zakaždým, keď sa ju dočasne podarí utlmiť, deje sa to za cenu rastúcej nezamestnanosti a útľumu hospodárskej činnosti. Keď sa ekonomika oživí, inflácia sa čoskoro opäť rozbehne na nové, vyššie úrovne. Rada Federálneho rezervného systému, ktorá tak ako v roku 1929 tvrdí, že chráni naše najlepšie záujmy, reaguje drvivými novými

úrokovými sadzbami dosahujúcimi historické maximá. Nezamestnanosť opäť prudko stúpa bez toho, aby sa vôbec úplne zotavila z predchádzajúceho cyklu. Cyklus za cyklom sa inflácia aj ekonomická stagnácia zhoršujú. Pomer medzi týmito dvoma stavmi sa neustále mení, ale inflácia aj stagnácia sú s nami trvalo a súčasne. Ocitli sme sa v ére „stagflácie“, ktorú Dr. Beter predvídal vo svojej knihe *The Conspiracy Against the Dollar* z roku 1973.

Rozpad kedysi mocnej ekonomiky Spojených štátov je priamym — a zamýšľaným — dôsledkom prebiehajúceho ničenia samotného dolára. Príde čas, keď sa dolár úplne zrúti a spolu s ním ekonomika Spojených štátov a veľkej časti sveta, ako ho poznáme. Vtedy bude treba urobiť to isté, čo sa vždy robilo po zrútení iných mien. Bude potrebná nová mena — nový dolár — niečím krytá, aby obnovila dôveru. Jedinou komoditou, ktorá po tisícročia tvorila spoľahlivý a všeobecne prijímaný základ menovej dôvery, je zlato. Preto sa zlato bude musieť použiť pri vytvorení nového systému stabilných medzinárodných mien vrátane nového dolára.

Medzitým nastane obdobie medzinárodných menových otrasov, počas ktorého sa bude dôverovať len zlatu alebo menám silno krytým zlatom. V tomto období sa majetok vyjadrený v dolároch bude scvrkávať — tak ako sa to už deje, len zatiaľ pomalším tempom. Tí, ktorí sústredili svetové zásoby zlata do svojich rúk, budú v dokonalej pozícii na výrazné rozšírenie vlastného majetku a moci. A tak, v rozpore s oficiálnymi účtovnými záznamami ministerstva financií USA a Federálneho rezervného systému, bola veľká časť amerických menových zlatých rezerv potajomky odvezená. Začalo sa to v roku 1961 na základe dohody o Londýnskom zlatom poole: sedem rokov odtekali z Fort Knox a ďalších depozitárov obrovské náklady amerického menového zlata do zahraničia. Okrem toho sa uskutočnili tajné dodávky zlata, ktoré sa v oficiálnych záznamoch vôbec neodrážajú.

Kontrolou a manipuláciou peňazí — konkrétne amerického dolára — ovládania peňazí kradnú obrovské množstvo toho, čo nespočetné milióny ľudí vytvorili usilovnou prácou. A tak ako v roku 1929 a neskôr, aj teraz sa pripravujú na rozpútanie celosvetovej ekonomickej katastrofy. ### Vojenstvo: Tajné plány a zbrane pre Armagedon

Pre väčšinu ľudí je vojna najväčším zlom medzi ľudskými udalosťami a treba sa jej vyhnúť, ak je to vôbec možné... napriek tomu však vojny pokračujú. Pre tých, ktorí vládnu národom, je vojna nástrojom moci, ktorý používajú zámerne. Môže sa použiť z vonkajších dôvodov, napríklad na rozšírenie geografického dosahu moci krajiny. Ešte dôležitejšie je, že poskytuje dokonale vhodnú zámienku, aby vláda zvýšila kontrolu nad vlastným obyvateľstvom. Odvolávaním sa na „národnú bezpečnosť“ môže ľudí presvedčiť, že aj vysoko diktátorské obmedzenia sú pre ich dobro.

Tieto zásady patria medzi princípy, ktoré pred stáročiami formuloval Machiavelli a odporúčal všetkým vládcom pravidelne používať vojny ako nástroj moci. Začiatkom dvadsiateho storočia však Carnegieho, Rockefellerove a spriaznené záujmové kruhy snívajú o svete, v ktorom by ich moc bola absolútna a navždy zaručená. Bol by to svet v „mieri“ — v mieri sveta neodvratne zovretého v ich rukách. Prijali „záväzok“ napokon vytvoriť „jednu svetovú“ vládu.

Významnou inštitúciou vytvorenou na koordináciu tohto „záväzku“ bola nadácia oslobodená od daní: Carnegieho nadácia pre medzinárodný mier. Na dosiahnutie zamýšľaného „mieru“ pod jednou svetovou vládou bolo zrejmé, že životy Američanov aj ostatných národov sveta budú musieť prejsť obrovskými zmenami. Niekoľko rokov pred prvou svetovou vojnou správna rada celý rok diskutovala o otázke: „Pozná ľudstvo nejaký

prostriedok, ktorý by bol pri zmene života celého národa účinnejší než vojna?“ Dospela k záveru: „Nie.“

Preto bolo treba Ameriku nejako dostať do vojny, aby sa začali uskutočňovať zmeny potrebné na naplnenie dlhodobého záväzku jednej svetovej vlády. Členovia správnej rady diskutovali, ako to dosiahnuť, a dospeli k záveru, že bude nutné ovládnuť zahraničnopolitický aparát Spojených štátov. Z toho zasa vyplývalo, že treba získať kontrolu nad ministerstvom zahraničných vecí.

V priebehu niekoľkých rokov sa výsledky týchto úvah začali prejavovať v krokoch USA. Prezident Woodrow Wilson bol v roku 1916 znovuzvolený s heslom „Udržal nás mimo vojny“ a potom vzápätí zaviedol Spojené štáty do prvej svetovej vojny. Najmenej pri jednej príležitosti správna rada Carnegieho nadácie poslala Wilsonovi telegram, v ktorom ho vyzývala, aby nedovolil, aby sa americká účasť vo vojne skončila príliš skoro. Želané zmeny amerického života sa totiž začínali uskutočňovať.

Druhá svetová vojna, kórejská vojna a vietnamská vojna boli všetky organizované spôsobmi, ktoré mali slúžiť účelom dlhodobého záväzku jednej svetovej vlády. Počas desaťročí od druhej svetovej vojny však postupne naberal na význame faktor, ktorý iniciátori záväzku nepredvídali. Bol ním stále sa zrýchľujúci pokrok zbrojných technológií. Počnúc atómovou bombou sa výzbroj rozvinula spôsobmi, o akých sa na začiatku dvadsiateho storočia ani nesnívalo. A tieto nové technologické možnosti prispeli k postupnému rozpadu záväzku jednej svetovej vlády v jeho pôvodne zamýšľanej podobe.

V roku 1960 americkí vedci vynášali laser — zariadenie produkujúce intenzívny úzky lúč svetla. Prvé lasery boli primitívne a málo výkonné, z teoretických štúdií však bolo jasné, že raz budú možné laserové zbrane. Predpokladali sa aj ďalšie druhy lúčových zbraní, potenciálne ešte ničivejšie než lasery.

Zrazu sa v záväzku „jedného sveta“ objavila osudná chyba. Spočívala v tom, že za celé pôsobisko ľudskej činnosti považoval jediný svet — Zem. To sa začínalo meniť... pretože ľudstvo začínalo dobývať vesmír. V roku 1957, tri roky pred vynálezom lasera, Sovietsky zväz vypustil na obežnú dráhu prvú umelú družicu Zeme — Sputnik I. Česť byť prvou krajinou v dejinách, ktorá to dokázala, bola prenechaná Sovietskemu zväzu, hoci Spojené štáty boli technicky schopné uskutočniť to ako prvé. Sovietsky kozmický program bol ďaleko pred americkým, keď v roku 1960 vynález lasera náhle pridal pretekcom vo vesmíre naliehavý nový rozmer. Lúč lasera alebo inej lúčovej zbrane môže letieť vesmírom rýchlosťou svetla a za niekoľko sekúnd zasiahnuť cieľ vzdialený milión míľ. Mesiac sa zrazu stal veľmi cenným vojenským územím: kto ho ovládne, môže ho raz použiť ako základňu lúčových zbraní na ovládanie Zeme.

V roku 1961 štyria bratia Rockefellerovci spustili prepracovaný dvojkoľajný program svetovlády, ktorého ústredným bodom bolo ovládnutie Mesiaca. Na jednej strane mali Spojené štáty začať program údajného odzbrojovania a postupne znižovať silu svojich viditeľných ozbrojených síl. Na druhej strane sa však mal posilniť dôraz na vývoj pokročilých nových tajných zbraní, neznámych verejnosti a do veľkej miery dokonca aj Kongresu. Pod zámienkou veľkého dobrodružstva mal byť Mesiac prostredníctvom projektu Apollo obsadený na nepriznané vojenské účely.

Štyria bratia mali v úmysle napokon zradiť svojho tajného spojenca, Sovietsky zväz, v pripravovanej naprogramovanej jadrovej vojne. Ovládnutím Mesiaca a nainštalovaním ničivých lúčových zbraní očakávali, že sa stanú konečnými, absolútnymi vládcami celého

sveta.

V máji 1961 prezident John F. Kennedy oznámil, že Spojené štáty pred koncom desaťročia dopravlia človeka na Mesiac a bezpečne ho vrátia na Zem. Začal sa tak urýchlený program desaťkrát väčší než projekt Manhattan, ktorý počas druhej svetovej vojny vyvinul atómovú bombu. Bol príliš veľký na utajenie, preto jeho vojenský charakter namiesto toho maskovala neustála záplava publicity, ktorá všetko vykresľovala ako dobrodružný výlet za niekoľkými mesačnými kameňmi. A podarilo sa to.

Keď Neil Armstrong v júli 1969 zanechal prvé ľudské stopy na Mesiaci, bola to celosvetová senzácia. O niečo viac než tri roky neskôr však už americký program letov ľudí na Mesiac v očiach verejnosti pôsobil natoľko rutinne, že sa mohol stiahnuť z jej dohľadu. Posledným verejne priznaným letom na Mesiac bolo Apollo 17 v decembri 1972. Potom, keď americkú verejnosť čoraz viac zamestnával škandál Watergate a ďalšie otázky, americký mesačný program tajne pokračoval z novej základne na ostrove Diego Garcia v Indickom oceáne. Používali sa tam odlišné techniky štartu a kozmická stanica Skylab slúžila ako medzistanica na ceste na Mesiac.

Kým sa toto všetko dialo, v Sovietskom zväze sa pripravoval neočakávaný vývoj: postupné zvrhávajúce bolševikov sa neustále zrýchľovalo. Do polovice šesťdesiatych rokov nastupujúci noví vládcovia Kremľa zistili plánovanú Rockefellerovu zradu v pripravovanej naprogramovanej jadrovej vojne. Zdvojnásobili úsilie dokončiť zvrhnutie bolševikov. Začali sa tiež pripravovať na to, že bratov Rockefellerovcov predbehnú vlastnou zradou.

V polovici sedemdesiatych rokov boli vtedajší členovia správnych rád významných Rockefellerových nadácií oslobodených od daní čoraz znepokojenejší. Množili sa známky, že záväzok jednej svetovej vlády prijatý pred dvoma generáciami sa vykoľajil. Mali pravdu.

V lete 1976 Dr. Beter informoval o veľkej kríze, ktorá dodnes nikdy nebola oficiálne zverejnená. Bola to kríza podvodných rakiet, pri ktorej sovietske námorníctvo rozmiestňovalo v amerických teritoriálnych vodách malé rakety krátkeho doletu s jadrovými hlavicami, odpaľované spod vody. Umiestňovali ich blízko cieľov a bolo ich možné okamžite odpáliť na povel z družice. Po odpálení by zničili cieľové pobrežné oblasti prakticky bez času na varovanie — dokonalý „prvý úder“. Rozmiestňovali ich pomocou malých, mimoriadne tichých miniponoriek pohlcujúcich sonarové signály, navrhnutých tak, aby mohli vstupovať do amerických teritoriálnych vôd a opúšťať ich bez odhalenia pobrežnými sonarovými obrannými sieťami.

Obmedzené odhalenie tejto krízy prostredníctvom audio listov Dr. Betera umožnilo dnes už zosnulému generálovi Georgeovi S. Brownovi, vtedajšiemu predsedovi Zboru náčelníkov štábov, konať. Napriek protestom vtedajšieho ministra zahraničných vecí Henryho Kissingera generál Brown presvedčil prezidenta Geralda Forda, aby mu dal súhlas nariadiť americkému námorníctvu odstránenie rakiet. V septembri 1976 sa Dr. Beter a jeho spolupracovník stretli s generálom Brownom v jeho kancelárii v Pentagóne, aby krízu prerokovali. Na stretnutí mu Dr. Beter poskytol polohy druhej skupiny sovietskych podvodných rakiet. Generál tieto informácie nemal pre „spravodajskú medzeru“, ktorú vytvoril Kissinger v súvislosti s bývalým Rockefellerovsko-sovietskym spojenectvom.

Odhalenie sovietskeho programu rozmiestňovania rakiet odstránilo rozhodujúci moment prekvapenia a vtedy pomohlo odvrátiť vojnu. Napriek tomu generála Browna čoskoro zbavili možnosti účinne konať v rámci beznádejného Rockefellerovho pokusu obnoviť bývalé spojenectvo a mnohé sovietske rakety z amerických vôd nikdy neodstránili.

Ked' bezprostredná kríza okolo sovietskych podvodných rakiet utíchla, Dr. Beter sa dozvedel, že pod morom sú rozmiestnené aj ďalšie rakety. Umiestnili ich tam skôr a neboli sovietske, ale americké. V rozpore s medzinárodnými zmluvami Spojené štáty rozmiestnili na dne Atlantického a Tichého oceána obrovské rakety s viacerými hlavicami, namierené na Sovietsky zväz.

Noví vládcovia Kremľa vyčkávali a nechali bratov Rockefellerovcov presviedčať samých seba, že úspešne obnovujú bývalé spojenectvo. Zároveň však vytlačali bolševikov z Kremľa a z mnohých ďalších vysokých mocenských pozícií v Rusku. Súčasne dokončovali prípravy na prekvapenie mnohonásobne rozhodujúcejšie než kríza podvodných rakiet.

Ked' sa blížila jeseň 1977, americké lúčové zbrane na tajnej vojenskej základni ukrytej v kráteri Kopernik na Mesiaci sa blížili k operačnej pripravenosti. V noci žatevného Mesiaca, 27. septembra 1977, však Sovietsky zväz základňu napadol a vyradil z činnosti. Rusi desať rokov uskutočňovali urýchlený program vývoja rodiny časticových lúčových zbraní, ktoré vysielajú subatomárne častice na cieľ prakticky rýchlosťou svetla. Zbraň s neutrónovým lúčom vystrelená z obiehajúcej družice s ľudskou posádkou zabila všetkých astronautov na americkej mesačnej základni. (Ruská družica bola počas stretu čiastočne vyradená. Bola to družica s jadrovým pohonom Kozmos 954, ktorá o štyri mesiace neskôr vyvolala celosvetovú senzáciu zostupom na Zem v severnej Kanade. Nešlo o pád, ale o núdzové pristátie.)

Umlčanie tajnej americkej mesačnej základne bolo začiatkom bleskového vojenského ovládnutia vesmíru Sovietskym zväzom. Počas posledných mesiacov roku 1977 rozmiestnil „vesmírnu triádu“ strategických zbraní s ľudskou posádkou, ku ktorým Spojené štáty nemajú ekvivalent. Ako prvé prišli ničiteľské družice „kozmicke interceptory“, ktoré pomocou časticových lúčových zbraní úplne ničia iné družice. Začali jednu po druhej vyhľadávať a ničiť americké špiónážne družice a družice včasného varovania. Asi za šesť mesiacov — do jari 1978 — úlohu dokončili. Medzitým noví ruskí vládcovia požadovali, aby Spojené štáty začali skladať zbrane prostredníctvom SALT II, inak im hrozili bližšie neurčené vážne následky. Tieto okolnosti viedli v apríli 1978 k zúfalej spravodajskej misii, počas ktorej kórejské dopravné lietadlo vletelo do najcitlivejšieho vojenského vzdušného priestoru Sovietskeho zväzu. Ruské stíhačky ho prinútili pristáť, ale až po tom, čo osobitné vybavenie na jeho palube rádiom odoslalo prijímačom CIA zásadné údaje o stave sovietskej vojenskej pohotovosti.

Okrem špiónážnych družíc ruský kozmický interceptor v polovici októbra 1977 zničil aj kozmickú stanicu Skylab, aby zablokoval akýkoľvek americký pokus o návrat na Mesiac. Skylab zanikol v obrovskej ohnivej guli, ktorú 18. októbra 1977 videli nad veľkou časťou Spojených štátov. NASA približne týždeň čakala, kým utíchnu zmätené otázky o záhadnej obrovskej ohnivej guli, a potom začala dlhotrvajúci zastierací projekt s tvrdením, že Skylab nečakane klesá z obežnej dráhy. Séria audio listov Dr. Betera tento podvod sledovala od začiatku do konca.

Druhú zložku ruskej vesmírnej triády rozmiestnili a počiatočne otestovali počas októbra a novembra 1977. Je to sieť vysokovýkonných časticových lúčových zbraní na Mesiaci namierených na Zem. Prvý test v novembri 1977 uskutočnili pod zásterkou cyklónu v Bengálskom zálive. Lúčové zbrane vytvorili obrovský dvojité záblesk. Zrejme pre chybu zamierenia pri tomto prvom skúšobnom výstrele vyvolali aj obrovskú prílivovú vlnu, ktorá sa bez varovania vyrútila z cyklónu a zaplavila rozsiahle oblasti juhovýchodného pobrežia Indie. Odvtedy sa mesačné lúčové zbrane odpaľovali len na cieľové oblasti ďaleko na mori,

na účely ovplyvňovania počasia.

Dr. Beter prvýkrát informoval o charakteristickom jasnom dvojito zblesku ruských mesačných lúčových zbraní koncom roku 1977. Takmer o dva roky neskôr starnúca americká družica Vela náhodou zachytila jeden takýto dvojité zblesk v južnom Atlantiku. Istý čas to vyvolávalo dramatické dohady, že Izrael v tej oblasti s pomocou Južnej Afriky otestoval atómovú bombu, pretože jadrové zbrane vytvárajú trochu podobný dvojité zblesk. Jadrové zbrane však spolu s dvojité zbleskom produkujú aj niekoľko ďalších druhov žiarenia, z ktorých pri udalosti v južnom Atlantiku nebolo prítomné žiadne. Družica náhodne zachytila test novej techniky vytvárania umelých búrok, ktorú Dr. Beter podrobne opísal vo februári 1980. Odvtedy sa takéto umelé búrky opakovane používali ako zbraň v meteorologickej vojne.

Treťou zložkou ruskej „vesmírnej triády“ je flotila elektrogravitačných vznášajúcich sa plošín nazývaných „kozmosféry“. Mohli ich vyvinúť aj Spojené štáty a začiatkom šesťdesiatych rokov dnes už zosnulý generál Thomas Power, vtedajší veliteľ Strategického leteckého veliteľstva, spolu s ďalšími naliehal, aby sa tak stalo. Namiesto toho však Amerika vsadila všetky svoje tajné vesmírne možnosti na jedinu kartu — mesačný program Apollo. Sovietsky zväz medzitým pokračoval vo vývoji týchto plošín a v decembri 1977 sa začalo ich operačné rozmiestňovanie. Niekoľko mesiacov desivým spôsobom oznamovali svoju prítomnosť pozdĺž východného pobrežia USA aj inde vytváraním záhadných obrovských výbuchov v ovzduší. Robili to vypúšťaním lúčov svojich výkonných zbraní s nabitými časticami do atmosféry v rozostrenom režime, čím v podstate spôsobovali explóziu samotného vzduchu. Tieto výbuchy mali zastrašiť vládu USA, ale veľa v tomto smere nedosiahli. Po niekoľkých mesiacoch ich zastavili.

Ruské kozmosféry dnes bežne hliadkujú vysoko nad najrôznejšími americkými strategickými cieľmi. Strážia najmä americké základne medzikontinentálnych balistických rakiet — ICBM — a v prípade vojny sú pripravené lúčovými zbraňami zničiť rakety v okamihu štartu.

Dnešné programy strategických zbraní Spojených štátov sú navrhnuté predovšetkým ako pokus čeliť tajným zbraňam sovietskej „vesmírnej triády“. Noví ruskí vládcovia tieto zbrane ešte nezverejnili, pretože dobre vedia, že by tým vyvolali propagandistickú katastrofu pre seba samých. Rovnako sa ani americkí vládcovia neodvažujú verejne priznať existenciu zbraní, ktoré Rusko má a Amerika nemá. Boja sa reakcií americkej verejnosti od paniky cez hnev nad americkým „zaostávaním vo vesmíre“ až po zúrivosť z toho, že jej doteraz klamali. Aj Kongres, ktorý bol do veľkej miery manipulovaný a držaný v nevedomosti, by mohol byť mimoriadne nepoddajný.

A tak, hoci v Spojených štátoch od začiatku roku 1978 prebiehajú urýchlené programy tajných zbraní, zostávajú skryté alebo sa maskuje ich skutočná povaha. Zahrňajú širokú škálu zbraní, od vysokovýkonných laserových zbraní s novým infračerveným zameriavaním po úpravy medzikontinentálnych rakiet Titan II na bombardovanie z čiastočnej obežnej dráhy s kobaltovými hlavicami „súdneho dňa“ s mimoriadne vysokým účinkom.

V tejto časti „Vtáčí pohľad“ nie je praktické prechádzať celý vývoj, o ktorom Dr. Beter informoval. Základnú situáciu však možno ilustrovať dvoma zbrojnými programami: raketou MX a programom lietadiel „stealth“. Oficiálne zdôvodnenia týchto programov sa vždy formulujú v súvislosti s ruskými zbraňami, ktoré všetci poznajú — predovšetkým s veľkými ruskými raketami. Tieto vysvetlenia nikdy celkom nesedia, pretože nie sú pravdivé.

Preto sa okolo programov stále víria spory a otázky. Keď sa staré zdôvodnenia opotrebojú a rozpadnú, vymýšľajú sa nové, ktoré tiež celkom nesedia. Americké zbrojné programy dávajú zmysel až vtedy, keď poznáme pravdu o ruskej „vesmírnej triáde“. Nie príjemný zmysel, ale predsa zmysel.

V júni 1980 Dr. Beter podrobne opísal, o čo v programe MX ide. Samotná veľká raketa MX má v skutočnosti malý význam — program MX sa však používa ako zastrešenie, pod ktorým sa financuje a rozmiestňuje iný, celkom tajný raketový systém. Dr. Beter uviedol, že vtedajší spor o návrhy mobilného systému rozmiestnenia MX na „pretekárskej dráhe“ bol len hromozvodom na odvedenie pozornosti od rozmiestňovania skutočnej americkej mobilnej rakety. Tá je omnoho menšia a nazýva sa Minuteman TX. Vyvinuli ju prakticky z bežne dostupných komponentov a rozmiestňuje sa na amerických železničiach na osobitných železničných vozňoch. Dr. Beter opísal tieto jedinečné vozne a neskôr si ich niekoľkí poslucháči všimli a odfotografovali. Fotografie vyšli v osobitnom bulletine pre poslucháčov audio listov.

V októbri 1981 prezident Reagan mnohých šokoval oznámením, že raketa MX napokon nebude mobilná. Absurdná schéma „pretekárskej dráhy“ splnila svoj účel — klamanie — a bola zrušená. Spory pokračovali, ale program MX napriek všetkému zostal zachovaný. Začiatkom roku 1983, po ukončení série audio listov, sa koncepcia menšej mobilnej rakety stala kľúčovým novým prvkom verejných odporúčaní Scowcroftovej komisie pre strategické jadrové sily. Údajne by takú malú mobilnú raketu, prezývanú „Midgetman“, nebolo možné rozmiestniť do začiatku deväťdesiatych rokov. V skutočnosti však už taký typ rakety rozmiestnený je... Minuteman TX. Jeho najväčšia výhoda vôbec nesúvisí s údajnou hrozbou prvého úderu ruských ICBM. Rozmiestnenie veľkého počtu malých rakiet Minuteman TX má namiesto toho znemožniť ruskej flotile kozmosfér sledovať ich všetky. Ako Dr. Beter podrobne vysvetlil v niekoľkých audio listoch, mobilná flotila rakiet Minuteman TX nie je navrhnutá len na prežitie sovietskeho jadrového prvého úderu. Bolševici v Pentagóne ich chcú využiť ako kľúč k budúcemu americkému prvému úderu proti Rusku.

Druhým príkladom je program „stealth“. Ide o mnohostranný program, ktorý v skutočnosti zahŕňa nielen lietadlá, ale aj prísne tajnú kategóriu námorných vojnových lodí s vlastnými osobitnými základňami. Krátko po tom, čo Dr. Beter na jar 1982 informoval o existencii týchto základní, vyvolali námornú vojnu na južnej pologuli. Viditeľnou časťou tohto konfliktu bola vojna o Falklandy.

Ak sa obmedzíme na program lietadiel stealth, najradikálnejším a najslubnejším vývojovým výsledkom je „fantómové bojové lietadlo“. Dr. Beter ho prvýkrát odhalil na jar 1982. V počítačovom veku predstavuje rovnako radikálny pokrok, akým bola atómová bomba vo veku sčítacích strojov a logaritmických pravítok. Pomocou výkonných počítačových postupov sa Einsteinova čiastočne dokončená jednotná teória poľa použila na návrh supravodivého zariadenia vytvárajúceho elektromagnetické pole, ktoré dokáže ohýbať svetelné vlny. Zabudované do lietadla vytvára okolo neho zónu, do ktorej svetlo nemôže preniknúť: namiesto toho ju obteká a pokračuje ďalej, ako voda okolo balvana v potoku. Výsledkom je, že z diaľky je lietadlo neviditeľné nielen pre radar, ale aj pre ľudské oko.

Verejné vyjadrenia o programe stealth hovoria len o vyhýbaní sa radarovému zachyteniu, nie o omnoho prekvapivejšej schopnosti optickej neviditeľnosti. Opäť sa to robí preto, aby sa diskusia obmedzila na taký rozsah zbrojných schopností, ktorý nevzbudí príliš veľký údiv verejnosti. Ak by boli známe všetky schopnosti fantómového lietadla, vznikla by otázka: prečo je potrebné niečo také radikálne?

Odpoveď spočíva v stále utajených ruských lúčových zbraniach. Najdôležitejšou vlastnosťou poľa neviditeľnosti fantómového lietadla nie je samotná neviditeľnosť, ale ochrana, ktorú to isté pole poskytuje pred všetkými druhmi lúčových zbraní.

Bolševici, ktorí dnes ovládajú americký Pentagón, chcú všetky tieto zbrane použiť na rozdrvenie Sovietskeho zväzu, v ktorom ich zvrhli a z ktorého ich vyhnali. Vypracovali prepracované plány podrobne uvedené v audio listoch Dr. Betera na spustenie amerického jadrového prvého úderu proti Rusku. Takzvané jadrové „falošné poplachy“ boli zinscenované na otestovanie ich schopnosti spustiť to, čo bude následne vyzeráť ako náhodná jadrová vojna. Americké jadrové sily budú vedené k presvedčeniu, že vykonávajú odvetu, nie prvý úder.

Spojené štáty zostávajú vylúčené z akejkoľvek rozsiahlej a dlhodobej vojenskej prítomnosti vo vesmíre. Napriek tomu sa vo vesmíre musí vykonať niekoľko kľúčových prieskumných a ďalších vojenských úloh na prípravu vojny. Na tento účel sa raketoplán využíva spôsobmi skrytými pred verejnosťou. Program raketoplánov NASA je formálne civilný, ale po prvom štarte raketoplánu bol jeho civilný riaditeľ postupne odsunutý. Dnes program vedie generál letectva James Abrahamson.

Často sa hovorí, že dnešný svet žije pod hrozbou bitky Armagedonu, ktorá by prvýkrát v dejinách mohla skutočne naplniť svoj apokalyptický biblický opis. Menej známe je, že určité satanské sily takýto konflikt aktívne plánujú a snažia sa ho vyvolať. A využívajú ľudskú vynaliezavosť na vytváranie zbraní armagedonského typu, o ktorých verejnosť nikdy nie je informovaná.

Zhrnutie

Pri pohľade na osemdesiat audiokaziet série audio listov sa vynára jeden obrovský obraz. Najvýraznejšie na ňom je, že nespočetné zdanlivo nesúvisiace a chaoticky pôsobiace udalosti zo správ napokon vôbec nie sú chaotické. Namiesto toho ich všetky spája obmedzený počet síl pôsobiacich v zákulisí. Keď človek tieto sily pozná, dokáže omnoho lepšie rozlíšiť skutočný význam udalostí.

O celosvetový vplyv a moc dnes zápasia tri hlavné mocenské skupiny. Podobne ako ťadovce sú čiastočne viditeľné, ale väčšinou skryté. Sú to Rockefellerov kartel veľkých ropných spoločností, veľkých bánk a veľkopodnikov; bolševicko-sionistická os; a noví vládcovia ruského Kremľa.

Vzťahy medzi týmito skupinami sa približne za posledné desaťročie radikálne zmenili. Bolševici kedysi ovládali Sovietsky zväz a počas ich vlády existovalo tajné spojenectvo medzi nimi a Rockefellerovým kartelom. Noví vládcovia Kremľa ich však zvrhli a vyhnali z najvyšších mocenských úrovní v Rusku. Títo noví vládcovia sú protibolševickí a v skutočnosti ide o tajnú sektu pôvodných ruských kresťanov. V rokoch 1976 a 1977 noví ruskí vládcovia jednostranne ukončili dlhoročné Rockefellerovsko-sovietske spojenectvo spolu s jeho plánmi naprogramovanej jadrovej vojny na ceste k „jednej svetovej“ vláde.

Štyria bratia Rockefellerovci, ktorí vtedy ovládali kartel, privítali bolševikov vyhnaných z Ruska na mocenských pozíciách tu v Spojených štátoch. Bola to osudná chyba, ktorá od polovice roku 1978 do začiatku roku 1979 viedla k zvrhnutiu štyroch bratov rukami bolševikov. Odvtedy prebieha čoraz intenzívnejší mocenský zápas medzi tunajšími bolševikmi a reorganizovaným Rockefellerovým kartelom o kontrolu nad vládou USA. Všeobecne možno povedať, že bolševici presadzujú svoju vôľu vo vojenských záležitostiach,

zatiaľ čo Rockefellerov kartel má väčšiu moc v ekonomickej oblasti. Od začiatku roku 1982 existuje medzi kartelom a novým Kremľom obmedzená dohoda o vzájomných protislužbách proti ich spoločnému úhlavnému nepriateľovi, bolševikom. Silné väzby medzi americkými bolševikmi a sionistickými vládcami Izraela sa medzitým pretavili do tajnej spoločnej vojenskej junty — bolševicko-sionistickej osi — odhodlanej viesť vojnu.

Tieto svetové mocenské frakcie v rámci svojich vzájomných zápasov neustále využívajú politiku, ekonomiku a medzinárodné vzťahy vrátane vojny. Charakteristickými znakmi zápasu sú ekonomické manipulácie, tajné spravodajské manévry a rozrastajúci sa arzenál tajných zbraní. Ako však jasne vyplýva z mnohých kaziet Dr. Betera, základný zápas je duchovný.

Dr. Beter ukončil sériu audio listov v novembri 1982 pre zhoršujúci sa zdravotný stav. Udalosti, ktoré sa odohrali odvtedy, presahujú rámec tohto referenčného prehľadu. Napriek tomu sú kazety popretkávané mnohými diskusiami o ešte len vznikajúcich plánoch a udalostiach a znalosť týchto plánov môže poskytnúť veľa indícií k významu budúcich udalostí. Okrem toho je minulosť vždy predohrou budúcnosti. Štúdiom mnohých udalostí, ktoré sa odohrali počas vyše siedmich rokov série audio listov Dr. Betera, sa možno veľa dozvedieť o základných silách, ktoré v našom svete stále pôsobia.

Odkazy

Anglický originál: <https://www.peterdavidbeter.com/docs/all/dbeye.html>

Pôvodná anglická zvuková verzia: <https://www.peterdavidbeter.com/docs/Peter%20David%20Beter%20-%20Birds%20eye%20view.mp3>

Späť na hlavnú stránku série audio listov Dr. Petra Betera:
<https://www.peterdavidbeter.com/index.html>